

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Joannis Maurittii Gudeni Historia Erfurtensis Ab Vrbe Condita Ad Reductam

Gudenus, Johann Moritz von

Erfurti, 1675

In Campanam ingentem quae Erfordiae isitur.

urn:nbn:de:hbz:466:1-11903

De Monte S. Petri Erfordiae moenibus cincto.

THuringorum almae mons leniter imminet Urbi,
Petre, Tibi prisca religione sacer.
Qui frenas quanquam septem de montibus orbem,
Est tamen ex uno sat, puto, gratus honos.
Eheu! da veniam, qui non nisi viderat aras,
Nunc habet en etiam mons Tuus arma viros.
At preme, quas praecipit dolor & coquit ira querelas,
Arma, viri se se quo tueantur habent.
Tu neque tractasti claves aut retia tantum,
Immiti cinctum cui latus ense fuit.
Cum monuit tunicam gladio mutare Redemptor,
Reppete, quis gladii, subdidit, ecce duo hic.
Tunc neque inermis eras, aurem cum flevit in horto
Malchus, scindere Tu tempora certus eras.
Quin rursus accendunt generosam gaudia mentem,
Quod segetem laudis jam Tuus ensis habet?
Petre, ades, ac iras accingere, & arma retracta,
Et quantum possis hac quoque parte, doce.
Adstrictum nudans scabrae rubigine ferrum,
Monte Tuo pravos perde, tuere bonos.
Ferrum nuda, inquam: claves sic tutus habebis,
Et caeli, ac magnae Claviger Urbis eris.

In Campanam ingentem quae Erfordiae visitur.

HAc tibi qui transis licet urbe videre, viator,
quo viso dicas: par nihil orbis habet.
Aut bimaris credes hic aera recocta Corinthi,
Aut qui tanta Rhodo fama Colossus erat.
Moles vasta ingens, majorum religione
Ad coetus populum facta ciere sacros.
Haud Divum in caelo sermones Jupiter audit,
Cum sibi commensos edidit illa sonos.
Collabefit motu tellus, neque continet iras
Dis sentit toties dum sua regna quati.

Bis

Bis tria si superant orbi miracula, septem
Ceu quondam ut numeres, æra Gerana dabunt.

Supplex Gallica ad Erfordiam.

Effe quid hoc dicam, socia est quod Gallia nobis,
Mixtaq; sunt Aquilis Lilia Cæsareis?
Lilia mellea nunc, heu! plus quam fellea nuper,
Cum Suecorum auxit robora vester odor.
Nunc datis Imperio sociata per arma vigorem;
Res nova, Judicium sæpè morata meum.
Sentio jam, ducta est odiis æterna cicatrix,
Jam cui nos hostes, Francus & hostis erit.
Marmoream sanxisti nobiscum, Gallia, pacem,
Marmore vel si quid durius orbis habet.
O utinam, quamvis toto dein mentiar anno,
Eventu referant hac vice verba fidem!

Sacra Erfordienfium intacta fore.

O Fratres, quibus est cordi Lutherus adeste:
Heu cogar Missam credere, vulgus ait.
Mitte supervacuas curas, Erfordia, quid vis
Fas erit, ut fuerat, credere, non facere.
Missã fac missam, & monachos monachasq; sinemus,
Purgantemq; rogam, cœlituum & cineres,
Mystarumq; avidas aures, operumq; valorem,
Quosq; dies minium, vel notat atra fames.
Roma sibi claves habeat, mitrasq; cucullosq;,
At cole tu ritus & nova sacra, licet.
Merge sitim, calice & cœnans te prolue pleno;
Servum si retines, sufficit, arbitrium.

Iustitia obsidionis Erfordienfis.

Cum scelus ulcisci Moguntia pergeret armis,
Ultricemq; manum porgeret alma Themis.
Invidus ac excors aliquis formidine vanã
Quid facis, estne adeo pax tibi vilis? ait.

Ci.